

ר.ל.

פ ר ו ט ו ק ו ל מס' - 10/ב

מישיבת ועדת החוקה, חוק למספט
שהתקיימה ביום ד', כ' בטבת תשי"ג-7.1.53 בשעה 08.40.

הסתתפון: מ. אונג - היו"ר
 ע. אסף
 ב. אסניה
 ע. איכילוב
 י. בר-יהודה
 ד. בר-רב-האי
 י. הררי
 ז. ורהפטיג
 נ. חת
 ע. מימון
 י. קליבנוב
 ח. רובין
 ר. טרי
 ב. טשון
 י. טפירא

נעדרו: ב. אבניאל
 י. בדר
 ד. בסטוני
 א. דולסט
 ת. טובי
 י. כסה
 ק. לוז
 מ. קסיס
 א. תבורי

מוזמנים: פ. רוזן - סד המספטים
 א. ידין - המסנה ליועץ המספטי
 ה' מינץ - היועץ המספטי למסרד התחבורה
 ה' חבצלת - ס/היועץ המספטי למסרד התחבורה
 ה' גיא - מפקד מסרת התנועה
 ה' פונקל - מסרד התחבורה
 ה' ולינס - מסרד המספטים.

1. סדר-היום: 1. חוק לתיקון פקודת התעבורה.
2. הודעת סד המספטים בקטר עם דברי ד. בר-רב-האי על פסק-דין של סופטים.
3. חוק הסופטים.
4. סדר עבודת הועדה בשבוע הבא.

1. חוק לתיקון פקודת התעבורה.

סעיף 21(1).

ה' מינץ: בסעיף זה יסנו תיקון הנובע מתיקון סנתקבל בישיבה הקודמת. לפי זה יש לנסח פיסקה (ז): "תמה תקופת הרסיון סעה סעוממת בעינה הפסקת תוספו לפי סעיף אחר, יהיה הרסיון נתן להידוס רק כתום תקופת הפסקת הרסיון."

רל.

ועדת החוקה, חוק ומשפט
7.1.53
חוק לתיקון פקודת התעבורה.

תוחלט: 1. לקבל את התיקון שהוצע על-ידי טר סינץ.
2. לקבל את סעיף 21(1).

סעיף 21(2).

ה' ויינוט:
הסעיפים המצוטטים פה הם אלה: סעיף 212 לחוק הפלילי - הריגה תוך כדי הטלנות; סעיף 238 לפקודת החוק הפלילי - חבלה חמורה; סעיף 241 לפקודת החוק הפלילי - חבלה באיסור; סעיף 243 לפקודת החוק הפלילי - בהיגת כלי רכב ברשות הרבים באופן כה נסחר ורסלני עד כדי סיכון חיי אדם. סעיף 18(ב) לחוק זה נוגע לנהיגה רשלנית ומסכנת.

ה' סינץ:
במקום סעיף 18(ב) אני מציע לכתוב כאן: "או עבדה מן המפורסות בפסיקה 18(א)".
פסיקה (ב) היא הפחות חשובה מבחינת הסיכון.

י. בר-יהודה:
בדרך כלל אני מקבל את התוספת המאפשרת סלילת רסיון, אבל אין להרחיב יותר מדי את הסלילה האוטומטית, אם מבחינים בין המקרים שטופס חייב לבין המקרים שהוא רשאי לסלול רסיון, אני מציע סלילה אוטומטית תהיה רק באם המקרים שהיתה מסס פגיעה, ולא במקרים שיכלה להיות פגיעה.

היו"ר ט. אונג:
כל הפסיקה הזאת מהווה מספט אחד. רצוי היה לנסח את הדבר בצורה יותר נאה.

ה' טרי:
קביעת מאכסימום העונש, מחוץ לאפשרות שהיא נותרת בידי בית-הדין לחסיל את העונש המתאים, היא גם אמצעי פרונונטיבי רצוי.

ח. דובנו:
אני מציע לחלק את הסעיף לסלוחה חלקים: להעמיד את סעיף מסנה (2) כסעיף עצמאי, וכן את סעיף מסנה (3). סעיף המסתרע על כמה עמודים - זה פסוט לא אוטומטי.

בפסוק האומר "אולם אם נתחייב אדם על עבירה לפי סעיף זה --- הנסוח אינו ברור. הכוונה היא לעבירה על תקנות התנועה בדרכים, וצריך לכתוב זאת.

י. סלינגרוב:
הפסיקה האחרונה האומרת "אלא אם הוציא בית-משפט הודאה אחרת" מתייחסת לשני המקרים; גם למקרה שבן-אדם היה פחול לקבלת רסיון, וגם למקרה של הפסקת תקפו של הרסיון. לפי הניסוח אפשר לפרט זאת כאילו זה חל רק על ההודאה הסגנית, ולכן צריך לתקן את הנוסח.

תוחלט: 1. לקבל את הצעת י. בר-יהודה, לפיה ייזכרו בסעיף זה רק הסעיפים 18(ג) (ז) - (י) לחוק זה, וסעיף 243 לפקודת החוק הפלילי. (אטר ליתר הסעיפים, לא תהיה סלילת רסיון אוטומטית אלא החלטה של שופט).

הסתייגות לטר התחבורה ולר. טרי.

2. מסדר התחבורה יטציא ליסיבה הבאה ניסוח חדס של הסעיף, בהתחשב עם ההערות שצטמעו.

דל.

סעיף 21(3).

האם יש איזו אינטרסציה לערעור?

י. בר-יהודה

ח' מינץ:
ישנו בית-הדין הגבוה לצדק, אליו יכול לפנות כל אדם אשר נפגע על-ידי החלטה אדמיניסטרטיבית. יחד עם זאת, לא נתנגד לכך שפסיקה זו תיכלל הוראה המאפשרת לפנות בערעור, אם לרשות אדמיניסטרטיבית יותר גבוהה ואם לבית-משפט.

ה. רובין:
זהו סעיף חסוד מאוד, בעיקר כשאין קובעים על מה מבטלים את תקפו של הרצון. זה פותח דרך למקרים סדרותיים, הרשות יכולה לתבוע זאת, אבל הדבר הזה צריך להיעשות על-ידי סופט שלום, לפי נורמות סטטיסטיות.

י. ספירא:
אני תוסך בעמדתו של חבר הכנסת רובין. לא יתכן סדר כזה ייעשה בדרך אדמיניסטרטיבית. הענין רציני והוא צריך להיות טובא לא בפני סופט שלום אלא בפני סופט טחוזי.

י. הררי:
אני מסכים עם ספירא. אני מחטיב מאוד את בית-הדין הגבוה לצדק, אבל אין הוא תרופה למקרים של סלילת רציון נחיתה. דבר כזה יכול להיעשות רק על פי שיקול של סופט, ולא באופן אדמיניסטרטיבי.

ח' סטרו:
אני מצטרף לדברי י. ספירא וי. הררי.

פ. רובין:
כיון שההצעה הזאת יש בה חידוש, מינץ יכול לסאול מהי הפרקטיקה. גם לי נדמה כי הסעיף חסוד מדי. נראה לי כי הצעת חבר הכנסת רובין טובה מהצעת חברי הכנסת שפירא והררי. לדעתי מוטב שהערעור יהיה לרשות אדמיניסטרטיבית, כי אחרת נטיל עוסט כבוד מדי על בת-המשפט.

ע. איכילוב:
ידוע לי כי במתן רציונות ישנו חקלות, דוקא בגלל בריאות לקויה. אדם שמביא תעודת רופא כי הוא זקוק למכונית, מקלים עליו. הסעיף הזה פוסל את האפשרות הזאת.

אי-אפשר לחסאיר את הערעור בידי כל פקידי הרשות המוסמכת. צריך לקבוע סדר זה יהיה בידי האיש שביריו הסמכות הזאת, שהוא יהיה הפוסט, ולא יוכל להעביר סמכות זאת לפקיד אחר.

אשר להגינות מקצועית, צריך לקבוע תחומים.

י. גיא:
הסיבה העיקרית הטביעה את המסורה לבקש איסור לסעיף זה, הוא הנסיון שר שהיה לנו עם מספר לא קטן של נהגים, שהתטטרו במכוניותם ובמקצועם על מנת לבצע פטע פלילי, עבירות מין, מעסי אונס וכדומה. אנשים אלה נספטו אמנם לפי הסעיף הטייחד לעבירות אלה, אבל בית-המשפט לא יכול היה לסלול מהם את הרציון, כלומר, ניתנה להם האפשרות להמטיך בפסעיהם אלה. דבר זה נובע גם להברחה, להסעת פוסעים למקום הפסע וממקום הפסע. ישנם גם מקרים רבים שנהג סובל מסחלה אשר לא הצהיר עליה ולא הרגיסו בה בסעת הנחינה. פעמים רבות טתגלה הדבר רק אחר כך.

דל.

י. כר-יהודה:

הענין של כושר מקצועי ברור לי במקרה של ערעור.
אבל חלק מהדברים שדיבר עליהם טר גיא, אינם ברורים
לי כשייכים להגינות מקצועית. הטושג הזה גם אינו מכסה את כל המקרים
שהוא צריך לכסות, וגם אפשר לכלול בו דברים שאין צריך לכללם. אני
מציע לכתוב במקום זאת: "מטעמים שבכושר מקצועי או עבירות קודמות". אז
האינטנציה של הערעור תוכל לבדוק אם העבירה הקודמת, יש לה או אין
לה שייכות לענין הזה.

ה' טצז:

גם אני מסכים כי במקרה של ערעור, רצוי שהמטכות
תרנכו בידי אדם אחד.

הכושר המקצועי נבדק אמנם בשעת מתן הרסיון, אבל
הבחינה נמסכת 10-15 דקות, ואין אפשרות אובייקטיבית לערוך את הבחינה
כך שהיא תכלה את התכונות הנפסדות של האדם. הדברים האלה מתגלים רק תוך כדי
שיטוט בכלי הרכב בדרכים.

אשר להגינות מקצועית, צריך לקבוע כי הרטות אשר
נתנה את הרסיון, תוכל בנסיבות מסוימות גם לקחת אותן בחזרה. הסמירה
על כך שהדבר לא ייעשה באופן טרירותי, דומני שתושג על-ידי מתן האפשרות
לאיש הנפגע להגיש ערעור לפני אינטנציה אחרת, אנחנו התכוונו בהגינות
מקצועית לא כל כך למקרים שצויינו על ידי טר גיא, אלא יותר למקרים
שבהם נקרא לקחת אישה יולדת ומסרב מחסט שהמכונית תתלכלך, למקרים של
סירוב לעזור בשעת שיטפון, למקרים שנהגים יורקים על הנוסעים וכדומה.
היתה גם פנייה מצד ארגון בעלי הטוניות. גם הם מעוניינים כי המקצוע
יעטור על רמה נאותה, ומתמטרים על הכנסת אלמנטים בלתי רצויים למקצוע
זה. את ההגינות המקצועית אפשר לסייג לנהג כלי רכב ציבורי, בעוד
שכושר מקצועי נוגע גם לנהג בכלי-רכב פרטי.

ה' פרנסלז:

בהגבלה הקטורה בכושר מקצועי אין אנחנו רואים
עונש אלא אקט פרונונטיבי. אנחנו מעוניינים להוציא
מהתנועה בדרכים נהג הנוטה לתאונות. בשעת הבחינה אין לנו אפשרות לקבוע
אלא את יכולתו של הנהג לשלוט במכונית, ואת ידיעת חוקי הנהיגה. על יתר
הדברים אנחנו יכולים לשפוט רק על פי הפרקטיקה. אנחנו רואים במתן
הרסיון מתן פריבילגיה. אנחנו אחת הארצות הסתורבות הפעטות שאין
קיימת בה האפשרות הזאת של שליטת רסיון באופן אדמיניסטרטיבי.
יכול להיות מקרה של אדם הרגיש במיוחד לסינוור. אנחנו צריכים להיות
רשאים לדרוש ממנו לעבור בדיקה, ובמקרה שתוצאות הבדיקה יצדיקו זאת,
לדרוש ממנו לנהוג רק ביום, ובלילה - לא. בתוך העיר בלבד.
כוונתנו פרונונטיבית בלבד. אנחנו רואים את חובתנו לבקש מכם לתת בידינו
את הסמכות הזאת. אם תקבעו הגבלות בענין זה, נקבל אותן ברצון. אנחנו
מכשיים באחריותנו. כל אשר אנחנו רוצים הוא להקטין את מספר התאונות.

בנוגע להגינות מקצועית, הכוונה גם למקרים
שצויינו על-ידי טר גיא וגם לאלה שצויינו על-ידי טר מינץ. אפשר להוסיף
לזאת מקרה של התנהגות בלתי נכונה כלפי תייר, תוצאות התנהגות כזאת
בטביל ארצנו, יכולות להיות חמורות מאוד.

זא ורתפטינג:

אני מסכים כי אין להפריט בעונשים אדמיניסטרטיביים.
אבל כל הענין של עונשים אדמיניסטרטיביים נדון
בסעיף-קטן (ו'), ולא בסעיף (3). ברור כי הרטות הנותנת רסיון, יכולה
לסלול אותו, בעיקר מפאת כושר מקצועי בלתי ספיק. הגבלת האונשים האדמיני-
סטרטיביים צריכה להיעשות בסעיף-קטן (ו').
אני מתנגד להוספת המלים "הגינות מקצועית".

י. טפירא:

אני מתקומם נגד מספט אחד בדברי טר פרנקל: רסיון
נהגות זוהי פריבילגיה. ההיפך הוא הנכון. זכותו
של כל אדם לעסוק בכל מקצוע שיבחר. זכות המדינה להגבילו ולתבוע ממנו
שלא יעסוק במקצוע מסויים אלא ברסיון. אך נהיגה היא זכותו של האזרח, ואין
עושים עמו חסד כשנפוצים לו רסיון.

ר.ל.

ועדת החוקה, חוק הוטפט
7.1.53
חוקלתיקון פקודת הוטפטורה.

י. ספירא:
במקום המלים "הגינות מקצועית", אני מציע
לכתוב בפירוט למה אנחנו מתכוונים: "מטפט
סהרטיע אדם בעבירה פלילית שהשתמש במכונת טהיה נהגה, או אגב שימוש
במכונת, זכאי בית-המטפט נוסף על כל עונש אחר, להפסיק או לבטל את
רשיון הנהיגה."

חובה על נהג מכונת ציבורית לקחת כל נוסע.
במקום חטורים, כשעלול להיגרם נזק על-ידי חירובו לקחת נוסע, רשאי
בית-המטפט, נוסף על עונש, להטיל את עונש סלילת הרשיון.

צריכה להיות כאן הוראה האומרת כי הרשות לסמן
רשיונות רשמיים לבקש מבית-המטפט להוציא צו זמני בלחץ לאדם שבתוקף
הוראות החוק עלולים לבטל לו את הרשיון הנהיגה. אם תפחו נהג שהשתמש
במכונת במקרים של סוד, אונס, גניבה וכו', רשאי בית-המטפט לסלול את
הרשיון ולהוציא צו זמני לסלילת הרשיון עד לבירור המטפט.

אם לכוסר מקצועי ולמצב בריאותו של נהג מכונת,
אני מקבל טענה זו ככזו להיעשות באופן זמני על-ידי פקיד אדמיניסטרטיבי,
אולם שכותו של האדם לערער בפני בית-מטפט. אני מציע כי במקרה זה
העיצור לא יעכב את הביצוע, אבל העיכוב לא יוכל להימסך למעלה מתקופה
סווייטת.

ג. טרי:
במקום המלים "טבהגינות מקצועית" אני מציע
לכתוב: "אם ביצע אגב נהיגה עבירה טאליגנה
עבירה תנועה".

ח. רובין:
אני מציע לכתוב כי "נוצע עונן או פסע אגב
שימוש (או "תוך כדי שימוש") בכלי רכב, יהיה
בית-המטפט זכאי לסלול את רשיון הנהגות לצמיתות או לתקופה סווייטת.
אני מציע כי במקרים כאלה יהיה בית-המטפט זכאי
לתת צו זמני, עד לבירור המטפט.

כל המקרים של התנהגות בלתי הוגנת של נהג
בתור נהג מכונת על-ידי פקודת החוק הפלילי. צריך רק להוסיף כי במקרים
אלה יהיה בית-המטפט רשאי לסלול גם את הרשיון.

במקרה סלילת הרשיון בעשית בגלל כוסר מקצועי
בלתי מספיק, צריך העיצור לעכב את סלילת הרשיון, או לפחות לקבוע
לכך זמן טכסימאלי.

י. הררי:
צריך להבחין בין הגבלה ברשיון לבין הפסקה או
ביטול של הרשיון. הרשות האדמיניסטרטיבית רשאה
להגביל את הרשיון (איסור נהיגה בלילות, איסור נהיגה בכלי רכב סווייט
וכדומה). אולם חרשות יכולה לעשות זאת זמנית, וצריכה להיות זכות
ערעור על אסור היא עושה.

אני הייתי טוכן לתת בידי הרשות האדמיניסטרטיבית
טכות להפסיק רשיון, אבל לזמן טובל מאוד, וגם על כך תהיה זכות ערעור.
בדך כלל אני מציע כי הפסקה כזאת תוכל להיעשות רק על-ידי בית-מטפט,
אני טוכן לאפטר לרשות האדמיניסטרטיבית להפסיק תקפו של רשיון לטבוע
ימים, עם זכות ערעור גם על הטבוע הזה.

הייתי טוכן בהצעת ספירא בקשר עם עבירות הקטורות
בנהיגה טאליגן עבירות תנועה, רק במקרים של עבירות חוזרות.

י. בר-יהודה:
אני מציע לכזג את טלוס התצעות של ספירא, רובין
והררי.

ברצוני לשאול מה יהיה על אדם טאליגן לו קטר עם
הגינות מקצועית, אבל בדון כמה פעמים על עבירה חטורה, ויצא מבית-טוהר.
תאם צריך לתת רשיון לאדם כזו?

דל.

פ. רונן:
 אני מציע לקבל את כל ההצעות שהציע חבר הכנסת
 ספירא. בדרך כלל הייתי מציע להסמיר ולא להקל.
 כשהשאלה מתעוררת בכנסת, עומד עינינו הדם הנשפך הדרכים. כשאנחנו
 באים לוועדה, אנחנו חוטבים על זכויות האזרח, וחוטבים סמך ייעוץ
 ע"ל למיסתו. יש לגשר בין שני הדברים האלה. תמיד הייתי תחת הרוטם
 כי לא נילחם את מלחמת התאונות בדרכים בלי אכזריות. בשוויצריה
 הזכות לסלול רסיון היא בידי רשות אדמיניסטרטיבית, ולא יז בלבד,
 אלא ספסק-דין של בית-משפט אינו קובע ולא כלום לגבי סלילת הרסיון.
 נוסף על כך, אפשר לסלול את הרסיון גם אם הפסק הדיון הספסי.
 אם רע הוא סיבה מספקת לסלילת הרסיון. ושוויצריה היא ארץ דמוקרטית.
 אני יודע שזה אכזרי מאוד, אבל יתכן כי בלי אכזריות מסוימת לא נוכל
 לנצל במלחמה הזאת.

ח. רונן:
 אני מציע לסווד לסלוחה חברים לבסח את הסעיף
 הזה ליטיבה הבאה.

י. ספירא:
 הדרך הקצרה יותר תהיה אם במסוד את הדבר לטר
 סליבן, היועץ הספסי של מסוד התחבורה. רצוי
 כי הוא יפגש לפני הישיבה עם החברים בעלי ההצעות הטובות.

היו"ר מ. אונג:
 עלינו להחליט כשאלה העקרונית אם בכלל לאפשר
 סלילת רסיון באופן אדמיניסטרטיבי.

ח. רונן:
 אני מציע להסמיר גם את זה להצבעה ביטיבה
 הבאה.

הוחלט: נציג מסוד התחבורה לבסח את הסעיף סודס ליטיבה
 הבאה, ברוח ההצעות שנשמעו.

י. ספירא:
 הסעיף הבא מקבל מסמעות אחרות לגמרי לאור מה
 שהחלטנו בסעיף הזה. אני מציע להפסיק את הדיון.

הוחלט: לקבל את הצעת י. ספירא להפסיק את הדיון.

י. בר-יהודה:
 ברצוני לשאול אם ככתוב שתי יש להחזיר את
 הרסיון, האם ברור גם סאיזה יום צריך לחדול
 להשמט בו?

ח' סינגל:
 קיימת הוראה על פיה מסוד לבהוג אלא אם נמצא
 בידי הבהג רסיון בר-תוקף.

י. בר-יהודה:
 אני מציע לכתוב זאת ביתר בהירות.

הודעת סר המספטיים.

פ. דיון:

הייתי רוצה לבקש מחברי ועדת החוקה, חוק וטפס להיזהר בטליאת הכנסת במתיחת ביקורת על פסקי דין של סופטיים. אני אומר רק "להיזהר", ואינני שולל את הזכות לטחוח ביקורת. לדעתי, זה צריך להיות סקרה מאוד נדיב. אני אומר זאת בעיקר מאחר שפסק-הדין של יו סדובר, אולי עוד יערערו עליו, מכיון שזה עתה הוא יצא מבית-המספט הסחוני.

אני מבין שחבר הכנסת בר-רב-האי הטתסן על דו"ח בעתון, אינני יודע באיזה עתון. אני קראתי את הדו"ח בעתון "הארץ", וסם היה דו"ח פחות או יותר מלא, אבל לא הייתי מחוזה דעה על פי הדו"ח הזה. הסדובר הוא במקרה שאדם רצח מתבונן שנמסר לידינו, בכדי להביאו לית לתחנת טסרה. בטחנה טטויים. פסק-דינו היה שבע וחצי שנות מאסר. אני אמציא לחברי ועדת החוקה העתק של פסק-הדין כולו. לא הייתי מדבר על כך אילמלא דיבר על כך חבר הכנסת בר-רב-האי בטליאת הכנסת. לפי פסק-הדין הטצב היה כזה: האזרח הביא את האסיר כטעיניו היו סכוסת. הסופט קבע כי בזילוט הבוניה אפסר היה לראות כי העיניו היו סכוסת. הוא לא האמין לנאסם כי הוא בכלל ניטה לברוח. מתוך קריאת הדו"ח בעתון סטבר כי זה מעשה חסור מאוד, והסופט, כמו בפסק-דין אחר שהוציא טניט-סלוסה יטיט לפני כן, אסר כי הוא מקל בדין מפני סיט פטיכונה של הנגב, ואנטיט נתפסו לפטי כוזה הזאת. לפטיכונה הזאת לא היחיד אלא כלל הציבור אחראי. נוטף על זה הודע הסופט - סה שחבר הכנסת בר-רב-האי סגדיר, כנראה, כפילפול טטפטי - סאילו האסר היה בורח, עצט הבריחה לא היתה בלתי חוקית, כיון שהאסר היה בלתי חוקי. אינני יודע אם אזרח פסוט לא יבין את הפילפול הזה.

אך אני שואל האם על פי הדו"ח המקוטע הזה ייתן שנמסר בעתון, היה מקום לאסר כי ישנם אצלנו סופטיים תלוטיים מן הטציאות של היסוב. אילו הייתי דן רק לפי הדו"ח של העתון, הייתי אומר כי חיה טורפת יהודית רצחה בדם קר אדם אחד. אבל אני לא אחוזה דעה רק על פי העתון. אני אומר רק כי אין זה רצוי שבטלב זה של המספט, על פי קריאת עתון, יאסרו את הדבריט האלה.

י. ספירא:

תיקון עובדתי: הסופט לא מצא כי הנאסם רצח את הערבי. הוא אינו נאסם ברצח. בניגוד למה שכתבו סל הסר, אני מבקש ממנו שלא להטציא לנו את פסק-הדין ושלא להנהיג את הנוהג הזה. פסק-דין זה הולך לערעור לבית המספט העליון ביטיט הקרובים. טוטב שבכנסת או בוועדה של הכנסת לא יכנסו לבירור פסקי-דין העומדים לבירור בפני מי טיט לו הזכות החוקית והטוטרת לברר זאת. בירור כזה לא טוב טייעסה בנוכחותו של סר המספטטיים. סר המספטטיים, בכל מספט כעין זה, עדין מהווה אינטסנציה, מפני שכל בקסה להקטנת עונס או לחגינה על-ידי הנטיא, עוברת את איסורו. אני מציע שלא ננהיג טיטה כזאת בעבודתנו.

אני מצטטף לכל הדבריט שאסר סר המספטטיים. אין לעשות כל ביקורת על פסקי-דין, ועל אחת כמה וכמה כאשר הם שין עוטדים לערעור. דבר זה בראט וראטונה סזיק למערעד. סופטי בית-המספט העליון הם בסר ורט, ודבר זה עלול להספיע עליהם באופן פטיכולוגי.

ד. בר-רב-האי:

אני שותף לדעתו של סר המספטטיים, וגם הלכתי בקו זה. דיברתי על מטקנותיו הנכונות של הסופט בסובן המספטטיים. אבל עטדתי על ערכו החינוכי של כל פסק-דין, וכמה צריך סופט להיזהר מלקבוע דרך אנב דבריט אסר לא יובנו. אחרי פסק-הדין היתה ציטטה בעתונות: "כל אסיר רטאי לברוח". זהו הערן ותחנך של הודעה סטוב זה על ידי הסופט, ואין זה נוגע למספט הזה או לפסק-הדין הזה. סופט בטדינת ישראל בטי טואציה הנוכחית אינו צריך לקבוע פתאום כלל סכל אסר וטאי לברוח. הוא צריך להיזהר בכך. בדברי היה יותר רצון להספיע על זמירות בניטויים מאסר להספיע על מהלך העיצעור.

רל.

פ. רונן:

הוא לא אמר זאת. צריך היה להבין כי
הוא לא אמר זאת.

ד. בר-רב-האי:

כזה היה ההד בעתון.

י. בר-יהודה:

לפי מה שקראתי בסני עתונים על פסק-הדין,
קבע הסופט כי האסיר נסטר לאיס שלא היתה
לו סמכות מטעם הסדינה להחזיק באסיר. האסיר הובא לתחנת המסורה,
והאחראי על תחנת המסורה סטר את האסיר לידיו, על מנת סיעביר אותו
הלאה. אני רוצה לסאול את סר המספטים האם הוא חושב כי עליו לבדוק
את הנקודה הזאת, אולי על מנת להטיק מסקנות בדבר תביעת מיסהו למספט.

פ. רונן:

אני אבדוק את הדבר ואבוא בדברים עם
סר המסורה.

לא דיברתי על פסק הדין, כיון שכמו חבר
הכנת בר-רב-האי במליאת הכנת דיברתי על הדו"ח שבסדר בעתון, ורציתי
להוביח עד כמה אין זה רצוי לדבר על פסק-הדין בין האינסטנציה הראסונה
והסניה, ובכלל, עד כמה אין זה רצוי להרבות לדבר על פסקי-דין בכנסת,
ועל אחת כמה וכמה - על דו"ח בשונות.

אני מסכים עם חבר הכנת ספירא כי אין זה
רצוי סטר המספטים יביע דעה בענין זה. אבל אם אתם תדברו על כך, אתם
סחייבים אותי לדבר על כך, כי אין אדם בכנסת אשר יגן על הסופטים. הם
עצמם אינם מינצבים בכנסת. יתכן שהייתי צריך לאמר את הדברים האלה
לא בוועדה סל הכנת אלא כבר במליאת הכנת. לכן אני מבקס סכם להיזהר
סאוד במתיחת דברי ביקורת כאלה.

3. חוק הסופטים.

חיו"ר ס. אונג:

עלינו להחליט אם לדון בחוק זה במליאת
הוועדה או בוועדת מסנה.

י. בר-יהודה:

אני מציע לדון עליו במליאת הוועדה.

י. ספירא:

אני מציע להעביר את החוק לוועדת המסנה
לחוקי היסוד. החוק הזה הוא חוקא יסוד.

חיו"ר ס. אונג:

אני מציע שבקס מוועדת המסנה לחוקי היסוד
לדון בחוק זה מייד.

הנחלט: להעביר את חוק לוועדת המסנה לחוקי יסוד, ולפנות
אלה בבקסה לדון בזאת מייד.

4. סדר יטיבות הוועדה בסבוע הבא.

חיו"ר ס. אונג:

יטיבת הוועדה תהיה ביום ב' בסעה 11.30
וביום ג' ב-16.00.

י. בר-יהודה:

זה לא יתכן. זה סדר טובה מזה שהיה עד כה
ואיננו מתאים.

ל.ל.

ועדת החוקה, חוק ומשפט
7.1.53
סדר עבודת הוועדה.

היו"ר ס. אונא:

לפי הסדר שהוצע על-ידי המזכירות
תסב ביום ב' בטעה 16.00 ועדת המסנה לחוק
מלשמי תאריט לאומי; וב-18.00 ועדת המסנה לחוק רכיטת סקרעין; ביום
ג' ב-08.30 תסב ועדת המסנה לחוק זכות היוצאית.

י. ספירא:

אני מציע כי היו"ר יקבע את זמני הישיבה
לאחר סיתיעץ עם חבר הכנסת בר-יהודה ואזניה.

הצעת י. ספירא נתקבלה.

הישיבה נועל בטעה 10.50.